

gaan dat er in het bevrijde Zuiden meer dan tienduizend man Bewakingstroepen kwamen en ca. vierduizend man Stoottroepen.

In hoofdstuk 8 vermeldden wij óók dat (alweer door majoor van Houten) kort na de oprichting voor alle leden van de Binnenlandse Strijdkrachten een in de gegeven omstandigheden opvallend gunstige financiële regeling was getroffen: voorzover zij kostwinner waren, werden al hun inkomsten vergoed en zij kregen bovendien (Stoottroepen) twee, resp. (Bewakingstroepen) één gulden daggeld. Al die gelden werden geput uit de fondsen van het Nationaal Steunfonds waarover Gelderblom te Eindhoven beschikte – fondsen, gevormd uit voor illegale doeleinden verstrekte bijdragen aan het NSF voor welker terugbetaling de regering zich garant had gesteld. Tegen de voor de Binnenlandse Strijdkrachten getroffen regeling maakte het Londense departement van oorlog onmiddellijk bezwaar, maar het bereikte niet méér dan dat de dagvergoeding van de Stoottroepen van twee tot één gulden werd verlaagd. Zonder overleg met de minister van financiën, van den Broek, richtte het departement van oorlog toen ter verdere financiering van de BS een te Eindhoven gevestigde Stichting Centrale Financiering op, die van Oorlog een regeringskrediet kreeg van f 15 mln – protesten van van den Broek baatten niet. De gunstige regeling werd dus gehandhaafd. Het gevolg ervan was door niemand voorzien. De regeling betekende namelijk dat wie in het Zuiden niet kon rondkomen, zijn uiterste best ging doen om in de Bewakingstroepen te worden opgenomen: men riskeerde meestal weinig, kreeg voldoende te eten, beschikte in diensturen over brandstof, zag al zijn vorige inkomsten vergoed en ontving bovendien zeven gulden per week extra. ‘Vanaf 17 november’, aldus een relaas over Tholen, ‘werd aan de OD-manschappen geld uitgekeerd’ (in de bevrijde delen van Zeeland bleef het begrip ‘OD’ geruime tijd gehandhaafd) ‘en verschillende werklozen dachten: ‘Waarom zouden we het nuttige niet met het aangename combineren en toetreden tot de Bewakingstroepen?’ De kwaliteit van die troepen ging er niet op vooruit. ‘Het zal ook door . . . de OD-kern nooit ontkend worden dat er elementen inslopen, die er niet tegen opzagen om eigendommen van anderen te stelen.’¹ Het kwam allemaal de naam van de BS niet ten goede; dat zal vooral uit het volgende hoofdstuk blijken.

Dat de Stoottroepen, aanvankelijk gerecrueteerd uit de Knokploegen en de groepen van de Raad van Verzet, aangevuld met talrijke jongere leden van de OD, in hoofdzaak uit illegale werkers bestonden, is buiten

¹ G. Heyboer: *Slechts een plicht*, p. 134.